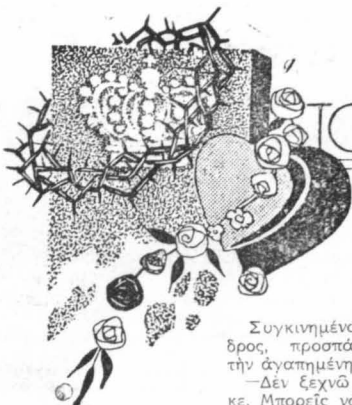

ΕΝΑΣ ΕΡΩΣ ΜΕ ΑΚΑΝΘΙΝΟ ΣΤΕΜΜΑ

ΤΟ ΜΝΟΙ/ΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑ/ ΜΟΝ

(Αύθεντική εικογραφία της Α. Β. Υ. της πριγκηπίσσης Ασπασίας, χηρας του άληφρονήτου βασιλέως 'Αλεξάνδρου)

Copyright «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»—'Απαγορεύεται ή άναδημοσίευσις)

ΛΑ'.

Συγκινημένος ο βασιλεύς 'Αλέξανδρος, προσπάθησε να καθησυχάση την άγαπημένη του σύζυγο.

—Δέν ξεχνάω τίποτε, της άποκριθήκε. Μπορείς να είσαι άπολύτως ήσυχη, Μπίκα μου. Θά ρθώ να σε συναντήσω πολύ άνωρίτερα άπ' ό,τι νομίζεις. 'Έχεις τό λόγο μου γι' αυτό.

Τήν ίδια ύπόσχεσι έδωσε ο 'Αλέξανδρος και στήν μητέρα της 'Ασπασίας.

—Θά ρθώ πολύ σύντομα να σάς συναντήσω, της έλεπε. Στό μικρό αυτό χρονικό διάστημα, μέχρι της άφίεώς μου, σάς παρακαλώ—άν και τό βρισκώ ύπερβολικό—φροντίστε, ώστε να μη στενοχωρηθή καθόλου ή 'Ασπασία. Περιβάλλετέ την μ' όλη σας τήν άγάπη...

Καί, γυρίζοντας στήν 'Ασπασία, της έλεπε χαμογελώντας :
—Λίγη ύπομονή χρειάζεται, Μπίκα μου. 'Η ύπομονή άλλωστε είναι μία από τις μεγαλειότερες άρετές σου. 'Υπόμεινε λίγες ημέρες. Κι' όταν έρθω, τότε πειά θά περάσουμε εύχάριστα, εύχρηστα... Θα ξεχάσουμε όλες τις πίκρες και τις άπογοητεύσεις που περάσαμε...

Πραγματικώς, ο βασιλεύς 'Αλέξανδρος κράτησε τό λόγο του. Δέν άφησε τή σύζυγο του να τόν περιμένει και πολύ στό Παρίσι.

Λίγες ημέρες μετά τήν άναχώρησι της σύζυγου του, έξέφρασε τήν έπιθυμία να φύγει γιά τή Γαλλική πρωτεύουσα. 'Η Κυβέρνησις δέν τού έφερε τήν έλαχιστή αντίρρησι. Γιατί να τόν κρατάει μακριά άπ' τή σύζυγο του και να τόν βασανίζει ; Μηπως δέν τόν είχε άνεβάσει στό θρόνο ως ένα βασιλέα... εύπηρεσιακό—άν επιτρέπεται ή λέξις ;—μήπως τόν ελογάριασαν και πολύ ;

Οί αξιωματικοί ήσαν ακόμα δυσαρεστημένοι έναντίον του. Και μόνον ο κ. Βενιζέλος, προσπαθούσε να συγκρατή όλους αυτούς τούς κεκρηγμένους έχθρους της βασιλείας, έχοντας επί τού ζητήματος αυτού τούς σκοπούς του και τά σχέδιά του.

—'Εται ο 'Αλέξανδρος έσυγε γιά τό Παρίσι, όπου συνάντησε τήν άγαπημένη του 'Ασπασία, που τόσο άνυπόμονα τόν έπερίμενε...

—'Ο λίγος καιρός πουΐησε στό Παρίσι τό βασιλικό ζεύγος, τού έμεινε αξέχαστος. Μακρινά από τούς έχθρούς των, μακριά από τις σκοταδρες του θρόνου, οι δυο έρωτευμένοι άπελάμβαναν άπληστα τήν έλευθερία τους αυτή. 'Η ζωή τους κυλούσε σαν βνεο.

—'Ο 'Αλέξανδρος ενασθυμώθηκε τήν νεότητά του, τις έκδρομές, με τήν άγαπημένη του, οτά περίωρα, στήν 'Αττική, τις πρώτες ημέρες τού ειδυλλίου του.

—Πρέπει να ενααήσουμε τις ώραιές αυτές ημέρες, έλεπε στήν 'Ασπασία.

—Κι' εγώ τόν ίδιο πόθο έχω, τού άπάντησε ή σύζυγός του.

Κι' άργισαν πράγματι καθημερινές έκδρομές οτά προάστεια του Παρισιού. 'Εκει, άνάμεσα στή φύσι, μακριά άπ' τούς ανθρώπους, που τόσο τούς έπίκραναν και τούς έτυράνησαν, άπελάμβαναν τήν άγάπη τους, χωρίς έγνοιες και χωρίς ένοχλήσεις.

—'Ο 'Αλέξανδρος ήταν άφθαστος ως σωφής.

Και οι κάτοικοι τών χωριών, που βρίσκονται γύρω άπ' τό Παρίσι. Έθελπαν συχνά κατάπληκτοι τό βασιλικό ζεύγος να περνά πάνω σ' αυτοκίνητό του σαν άστραπή, επί πτερύγων άνέμου.

—Νά δυο έρωτευμένοι, που ζητούν να σπάσουν τά κόκκαλά τους ! Έλεγαν παρακολουθώντας τό βασιλικό αυτοκίνητο, που δέν άγγιζε πράγματι τή γή, που πετούσε στον άέρα.

Δέν έγνωρίζαν ότι πρόκειται περί του βασιλέως της 'Ελλάδος και της σύζυγου του, που πρό όλιγου καιρού μόλις είχαν ένουθή δια τού γάμου, ύστερα από πολυετή φλογερή άγάπη. Κι' όταν έτύχαινε να τούς πληροφορηθή κανείς ποιός ήταν ο οδηγός του αυτοκινήτου και ποιά ή ώραία μελαχροινή που συνόδευε, σάστίζαν περισσότερο.

—'Εγνωρίζαν τό βασιλέα 'Αλέξανδρο, άπ' όσα είχαν διαβάσει στις έφημερίδες γιά τις περιπέτειες της Βασιλικής Οικογενείας της 'Ελλάδος, άπ' όσα είχαν γραφή γιά τόν ζουάττα και τό γάμο του. Και μόλις άπλοσοφορούνο ότι ο ροδαλός νέος που σωφάριζε τόσο επίδέξια αλλά και τόσο τρελλά κι' όρμητικά ήταν ο βασιλεύς 'Αλέξανδρος, έταχαν να σταθούν στους έξοχικούς έρμούς, άπ' τούς όποιους θά πενούσε τό αυτοκίνητό του, γιά να τόν δούν άπό κοντά, έστω και γιά μία στιγμή, γιά να δούν και να θαυμάσουν τήν σύζυγο του, τήν ώραία 'Ατιβία που τό σκλάβωσε τήν καρδιά.

—Θά ήθελα νά μην έτελείωνε ποτέ ή εύτυχία αυτή, έλεγε συχνά ο 'Αλέξανδρος στήν 'Ασπασία.

Μά κι' ή άγαπημένη του τόν ίδιο πόθο είχε.

Και γιά να χαράσουν τήν έλευθερία τους εζυποούσαν πολύ πρωί, έμπαιναν στό αυτοκίνητό τους και τρέχανε στις έξοχες.

—'Εκει ο 'Αλέξανδρος, όπως και στις έξοχες τών 'Αθηνών έλλοτε, γινόταν έντελώς άλλος άνθρωπος. Ξεχνούσε τό βασιλέα.

—'Ηταν ένα έρωτευμένο παιδί, που χαϊρόταν τή μεγάλη άγάπη του, μέσα στή μεγάλη φύσι.

—Πρέπει να βρω και ν' αγοράσω ένα τέλειο αυτοκίνητο, έλεπε ένα πρωί ο βασιλεύς στή σύζυγο του. Δέν πρέπει να χάσω τήν ευκαιρία αυτή, μιά και βρισκόμαστε στό Παρίσι. Τι λές, Μπίκα ;

—Βρίσκω δικαιολογημένη τήν έπιθυμία σου, άπολύτως δικαιολογημένη μάάλιστα. άφού σου άρέσει τόσο να σωφάρης.

—Δέν μιλώ, ξέρεις, γιά κανένα αυτοκίνητο πολυτελείας. 'Α,

όχι. Θέλω ένα αυτοκίνητο μικρό, κομψό, στερεό, τού χεριού μου και τού νούσου μου.

—Κι' είμαι βέβαιη ότι θά τό βρηξ όπως τό θέλεις. 'Αλέξανδρε.

—'Εται λέω κι' εγώ.

—Δέν έχεις λοιπόν, παρά να ζητήσης να σου φέρουν να δης διαφορά μοντέλα.

—'Α, όχι δά. Θά πάω ο ίδιος

οτά βδω εργοστάσια αυτοκινήτων. Θέλω να δω τά ίδια τά αυτοκίνητα κι' όχι τις φωτογραφίες των. Θέλω να τά δοκιμάσω και να διαλέξω τό καλύτερο.

—Κάμε όπως σου άρέσει.

Τήν ίδια μέρα κιάλας ο 'Αλέξανδρος έξέφρασε τήν έπιθυμία του αυτή στόν έν Παρισίους πρεσβευτή της 'Ελλάδος.

—'Η έπιθυμία σας θά πραγματοποιηθή, Μεγαλειότατε, τού έλεπε ή πρεσβευτής. Θά ζητήσουμε να δομει διάφορα μοντέλα αυτοκινήτων και θά διαλέξετε εκείνο που θά σας άρέσει πιο πολύ.

—'Οχι, όχι μοντέλα ! φώναξε ο 'Αλέξανδρος. Θέλω να με οδηγήσετε οτά εργοστάσια τών αυτοκινήτων.

('Ακολουεί)

'Ο παππούς του 'Αλεξάνδρου, αείκλιτος βασιλεύς Γεωργιος, με πολιτικήν ένδυμασίαν. — 'Ο βασιλεύς Γεώργιος στήν Θεσσαλονίκη, μετά τήν κατάληψή της από τόν 'Ελληνικό στρατό.